Hak ve Hakikat Yolunda

Ferman

KÜLTÜREL İKTİSADİ SİYASİ HÜR GAZETE

19 Nisan 1971
PAZARTESİ

GAZETEMİZ
4 SAHİFE 25 KURUŞ

Yıl : 3 Sayı : 118

23 Nisan Milli Hakimiyet ve Çocuk Bayramı için

Hazırlıklar ilerliyor

Milli Hakimiyet ve Çocuk Bayramının 51. yıldönümü merasimle kutlamaya hazırlanıyoruz.

22 Nisan Perşembe günü öğleden sonra başlıyacak olan kutlama programında bütün resmi binalar, teşekküller, kurumlar ve ticarethaneler Bayraklarla süslenecektir.

Aynı gün saat 12.30 da Hükümet binası önündeki Atatürk büstüne çelenkler konacaktır.

23 Nisan Cuma günü saat 9.45 de Şehir Stadında kutlama programı merasimle kutlanacaktır.

GENEMİ SİZ?...

MEHMET AYDIN

Bir devrin en gözde sözü:
« Padişahım çok yaşa.... »
Müraillerin, çıkarcıların parolası.
Böyle alladılar, pulladılar ve yolladılar gidenleri.

Hünkâr saraylarına, oluk, oluk altın, ganimet cariye aktaranlar...

Eldeki kiri dudaklariyle, ayaktaki tozu dilleriyle sildiler.

Ve sonra yapı çatladı, bina sallandı, düşmanlar saldırdı.

Hemde içten ve dıştan.

Bir korkunç mücadelenin ortamına girdik milletce.
Ölüm gücümüzle kurtuluş yollarına düştük.

Sizler yine yan kaydınız, yine giriverdiniz kabuklarınıza.

Yine, vurğunlar, soygunlar yapıp, bu karışık ve kara günlerden faydalandınız.

Kişisel çıkarlarınız için, milletce yıkımlara göz yumdunuz çoğu kez.

Ve nihayet Ata'nın önderliğinde, devrimci güçler, yurdunu sevenler galip geldi, kara günleri geride bıraktı.

Bir süre sindiniz, sustunuz.

Olanaklarınıza uygun ortamı bulana dek keşiş sabriyle beklediniz.

Her devrin adamı olma hüneriniz, esirgedi sizi gazadan, belâdan.

Güçlüyle yaltaklandınız, zalimi alkışladınız, vurguncuyu övdünüz, namusluya söğdünüz, uyanıkları dövdünüz, pısırıkları sevdiniz.

İşin iç yüzünü bilmeyen cahil, ama gerçek namuslu insanların en ulvi duygularını istismar edip sokaklara döktünüz.

Soygun var diyene kominist, yangın var diyene faşist, sevgim var diyene sadist, imanım var diyene yobaz, gerçeği görenlere yaramaz dediniz.

Vurdunuz, sürdünüz, ezdiniz.
Yıllarını değil, asırlarını yediniz bu yüce milletin.
Malını, sömürdünüz, canına kıydınız, şerefini çaldınız, her şeyini yiyip, yutup, şiştiniz bunca yıl.
Yeter artık.....
Kuldan değil, tarihten utanın.
Kanundan değil, Tanrıdan korkun.
Ve bırakın bu milletin yakasını, çekin şu pis, kirli ellerinizi oralardan.

(De. Sa. 4 de)

EKMEK ELDEN - SU GÖLDEN - EV BELEDİYEDEN

Belediye İtfaiyesini Çiftlik haline getiren

İtfaiye Âmirine Kim DUR DİYECEK ?

Gazeteci kendisine iletilen şikayetleri yerinde tetkik etmek, gazetecinin en tabiî hakkıdır...

Düzce Belediyesine bağlı itfaiye Amirliği hakkındaki vatandaş'tan bize getirilen şikayetleri tetkik etmek için Düzce Belediyesi, itfaiye Amiri Tahsin Demirtaş'ı makamında ziyaret ettik.

Gayemiz bilgi almaktı.. Fakat tehditle karşılaştık.. Bir ay evvelki bu konuşmamızı belki durumlarını düzeltirler gerekçesiyle bir ay sonra kâleme almak mecburiyetinde kaldık. Çünkü bekledik, bekledik, yine eski tas eski hamam. Bir carcuna devam eder gider itfaiye..

Düzce Belediyesinin bir itfaiye teşkilatı var:.. Yeni bir itfaiye binası var. Yangın kulesi garajı, yatakhanesi ile mükemmel bir bina... Fakat bir itfaiye amiri var ki kendisini ziyarete gelen

(Devamı Say. 4 de)

Bir öğrenci Kaçırılmak istendi

Hamidiye Mahallesinde Hamidiye İlkokulunda öğrenci olan dokuz yaşındaki Cengiz Kaçar'ı motorsikletle «seni babana götüreceğiz» diyerek Karacasu istikametine zorla götürülmek istenirken; motorsikletten kendisni atarak mütacavizlerin elinden kurtulan Cengiz Kaçarın Babası Mustafa Kaçar bilahere polise durumu bildirmesi üzerine polis olaya el koymuş olaydan sonra firar eden suçluların aranmasına başlanmıştır.

Hırsızlık

Kiremit ocağı köyüde oturan, Kültür Mahallesi Kanuni Sokaktaki Doğrama atölyesinde çalışan; Reçep Korkmaz'ın Atölyedeki motorsikletinden Aküyü çalarak firar eden Camikebir Mahallesi Yakup Okadar olaydan sonra yakalanarak ilk sorgusunu mütakip tevkil edilmiş Akü Recep Korkmaza teslim edilmiştir.

Kaybolan çocuk Bulundu

Kaynaşlı Bucağını bağlı Sarıçökek Köyünden 4 yaşındaki bir kız çocuğu 3 Nisan Cuma günü kaybolmuştur. Bütün gün ve gece yapılan sıkı aramalar sonunda çocuk, kurugöl mevkiinde yarı baygın bir halde bulunmuştur.

Hastaneye kaldırılan çocuğun yapılan muayenesinde soğuk algınlığından bayıldığı ve durumunun iyi olduğu öğrenilmiş, bu nedenle tehir edilerek yarıda kalan düğün de tamamlanmıştırr

7 Cüceler Düzce'de

Lâle sinamasının bir haftadır kapalı gişe olarak oynattığı «pamuk prenses ve 7 cüceler» filmin galasına gelen 7 cüceler, halkın israrları ve yakın ilgisi nedeniyle 5 gün 5 gece Düzcede kalmışlar özellikle küçüklerin gönüllerini feth etmişler dir.

Matbamızada uğrayarak bir nezaket ziyaretinde bulunan 7 cücülerle yaptığımız kısa röpörtajı okuyucularımıza sunmada fayda gördük.

Menejerleri - Abdullah Akgün

Aydın Babaoğlu - 18 yaşında Zonguldak

Ayhan Babaoğlu 21 Zonguldak

Tayyar Yıldız - 17 Konya

Ali Abbas Bayar - 17 Erzurum

Harun Atalay - 18 Sivas

Nuri Turgut - 34 Manisa

Mehmet Aşık - 23 Osmaneli

Bu ilk filimleri olduğunu, ayni şirket adına yakın da ayrı bir filim daha çevireceklerini öğrendik. Ayrıca Tayyar Yıldızın Zonguldaktan Füsûn adlı bir kızla seviştiklerini, Aydın Babaoğlunda Bursalı şerife adlı bir kızla halen mektuplaştığını öğrendik.

Hiç bir geçimsizlikleri olmadan iyi geçinen 7 cüceleree, şirkket 15 şer gün izin verip memketlerine yolladığı zaman hepsinde 10 gün sonra geri geldiklerini görerek şaşırmış. Bu da bir birlerine ne kadar bağlı olduklarını gösteriyor.

Düzce ve seyircisi hakkında kanılarını sorduk:

Hep bir ağızdan «harika abicim» dediler. Sevildiler ve sevmişler.

TAŞLAMA

İstemezük ...

Devri Süleyman kapandı.

Vurgunlar, soygunlar durur, anarşinin kökü kurur sandık.

Erim dedik, Allah kerim dedik.

Yine soygun, yine adam kaçırma, yine omuzdan aşırma.

Şimdi sıra sayın Erimde.

Bölük dur. Bozguncu sende dur.

Böyle bir emirli dil, Demirli elden üstün olur kanısındayız.

TAŞCI

Mehmet Âkit'in Türk Milliyetçiliğindeki Yeri

Toprak diye adlandırdığımız vatan duygusu, Namık Kemalden sonra Akif' in şiirinden sanat heyecanları halinde yaşamıştır. Safa hatının hepsine hakim olan «Vatan hissi» «Asım» da dikkate değer bir realizme bürünmüştür. Akif'in Manzum romanı diyebileceğimiz bu idealist eserde en realist kalemle çizilmiş tabiat arçalarının yanında Çanakkale şehitlerinin gömüldüğü ide al aleme temaşa ediyoruz.

Vurulup tertemiz anlından uzanmış yatıyor

Bir hilal uğruna, yarab ne güneşler batıyor

Vatan topraklarının pe rişanlığı içinde yaşanan matemin ilahi tesellisini sunan bu muhteşem tabiatın sah nesi, selâmete ulaşan bütün ruhların mezarı sayılsa yeridir.

Vatan yalnız beşiğimizin sallandığı ve hayatımızın medisine bağlandığı kara par çası değildir. Onda bütün ulus tarihi gömülüdür.

Tarih ve toprak şuurun dan asla ayrılmayan bir milli yetçiliğin muhafazakârlık prensibine bağlanması tabiidir. Muhafazakârlık bir ulu sun mukaddesatına, cemiyetin iradesi demek olan tarih içinde kazanılmış bütün ruh varlığına sahip olması demektir.

Milleti bütün maddi ve ruhi temelleriyle ele alan bir milliyetçiliğin muhafaza kâr olması zaruridir. Çünkü milliyetçilik millet hayatını kurmuş bulunan bütün temellerin, milleti kuruluşundan bu güne dek ulusa hayat katan bütün kaynakların vatanın, tarihin, dilin, dinin her hangi bir yeniliğe feda ve terk edilmeyişidir.

Millet bu unsurların hepsinin de varlığına muhtaç olduğuna göre, milliyet çilik mutlaka muhafazakârlıkla beraberdir. İşte bu manada, samimi ve şuurlu bir muhafazakârdır.

Kablamış yurdumun afakını madam, şüheda

Varsın olsun kalanın uğruna asım da feda

«Hem gaza, hem de şa hadet, ne saadet bu» derim

Ciğerim yansa da söndürmek için azmederim

Onun bu gün bizden uzakta duran varlığını, peygamberlerle beraber bütün büyük asilerin safında, isyan kahramanlarının Allah'a en yakın olduğu bir alemdir temaşa ediyoruz.

Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber

Sana ağuşunu açmış duruyor peygamber

Mehmet Akif'de mukad des vatanseverlik hastalığının başlangıcı Balkan harbin de başlar. «Rumeli»nin elden çıkmasıyle neticelenen o bü yük bozgun, onu imanından başka herşeyini sarsmıştır. Bütün varlığını kaybeden ozan, ellerini havaya kaldırıp, en acı sesi ile şöyle haykırıyordu.

Vatansız, hanümansız bir garibim, mülteca yok-mu ?

Bütün yoklukmu her yer, bari bir «yok» der sada yok mu ?

Mehmetcik Çanakkale'-de döğüşürken, Mehmet Akif de kendi köşesinde durmadan gözyaşı döküyordu.

MUSTAFA AKGÜN

«Vurulup tertemiz alnından uzanmış yatıyor ?

Bir hilâl uğruna Yarab ne güneşler batıyor»

Onda sevgi namına ne varsa vatanına aiddi.

Akif, safahatının dördüncü kitabı olaa «Fatih Kürsüsü» nde şöyle hitap ediyordu.

Kuran ayak altında sürünsün mü, ilahi?

Ayatının üstünde yürün sün mü, ilâhi?

Hac, Kâbe'nin alnında görünsün mü, ilâhi?

Çöksün mü nihayet yıkılıp koskoca bir din?

Çektirme, ilâhî, bu kadar zilleti

Amin

Dindar olan akif, hiç şüphesiz dindarlığı nisbetinde de milliyetçi idi. O men hus istilâda silah ile mukabele için Anadolu'ya geçti. Milli cepheyi mürteci cepheye tercih etti. Eserlerini tahlil edince de anlıyoruz ki milliyetçiliği, adetle müş terek, ızdırapta müşterek, menfaatle müşterek biliyordu. Sefahati uğruna milleti istismar eden bir teşekkül onun nazarında milli bir hü kümet olmadığı gibi yoksul bir millet sırtından refah temin etmeye çalışan ham yetler de milliyet perver ğillerdi.

Âkif, bu sonucu islâm yetin cemiyetçi şiarından a dığı düşünülebilir. Çünki islamiyet refahı şahsa değ cemiyete mubah kılar. müslüman şair olduğu iç bütün müslümanları bir ul sayar. Akif, yurdunu, ulus nu o kadar çok severki, mil mücadele senelerinde Anad lu'ya geçmiş ve birinci mi let meclisinde mebus olara bulunmuş. Nihayet o zama memleketin uğradığı felake ler karşısında "İstiklâl marşı nı yazmıştır.

O benim milletimin yi dızıdır parlayacak

Hakkıdır hakka tapa milletimin istiklâl

Sözleri ile milleyetçile rin ve inkılâpçıların hede lerinin tahakkukuna hizme etmiştir.

DUYURU

Günümüzün genç ve güçlü kalemlerinden İsa Kayacan şiir, öykü, roman, radyo ve tiyatro oyunu, röportaj, film senaryosu, anı, antoloji türlerindeki (betiklerinden) ve iki ay içinde tükenen «Özlemler»den sonra gerçek yaşam öykülerini içine alan, «İrezillik Birikintileri» (öyküler) adlı betiğini, Ece Yayınlarının 31 ncisi olarak yayınlandı.

Büyük boy, 67 sahife olan sözünü ettiğimiz betik 5.- TL lık posta pulu karşılığında «P.K.9 Samanpazarı - Ankara» adresinden temin edilebilir.

Ayrıca, hazırlanmakta olan «Türk Yayınevreninden Kimlikler» (Tyek) adlı derleme için. Ozanların, Yazarların, Gazeteci ve Ressamların, doğum yer ve yılları ile en son öğrenim durumları (yayınlanmışsa eserlerinden) istenmektedir.

BASIN'DAN SEVGİLERLE — TAHSİN BAŞAK

KARDEŞ KAVGASI

«Kardeş kardeşi vuruyor»

Böyle manşet attı gazeteler haftanın en büyük faciasına. Kim bu kardeşler neden birbirlerini öldürüyorlar? maksatları ne? Birisinin adı doğu pakistan, diğerinin adı batı pakistan. Mücadele batı Pakistan haklı. Verdiği vergilerin semeresini kendi bünyesinde görmek istiyor.

Doğu pakistan buna mu azır kalıyor, batıyı ihmal ederek doğuyu, zenginleştiriyor, sanayileştiriyor. Bu haksızlığa göz yumamıyor batılı dost, açlığa, sefalete tahammül edemiyor. Kalkıyor doğulu başkana gidip dileklerini iletiyor, dilekleri kabul olunmayınca, az önce dost ayrıldığı başkana savaş ilan ederek haklı mücadelesi ne başlıyor.

Bu bizim ülkemizdede böyle, bizde yakında doğu, batı diye iki sınıfa ayrılırsak hiç şaşmıyalım, fırsatçılar fırsatlarını kolluyorlar, güzel yurdumuzu parçalama çabasındalar

İşte yeni hükümetten'-de en büyük dilediğimiz bu olacaktır. Doğuya yönelmek, doğuyu sanayileştirmek doğuyu medenileştirmek. Bunlar gerçekleşirse, fırsaçıların ağzı kapanacaktır ister istemez. Tanrı bizi bu gibi felaketlerden korusun.

RÖPÖRTAJ

Sayın başbakanımız kabinenin hazırlıklarını yapıp açıklıya dursun, diğer taraf tan bir gazete kabinenin elemanlarıyla mini röportajlar yaptı.

«falan bakanın bir kızı var»

«filan bakanın yakışıklı oğlu var»

«diğer bakan halâ bekâr»

Ayol, biz, ne evde kalmış kızlarımıza koca arıyoruz, ne de kart bekârlarımıza karı. Biz bu memlekete gözlükle değil mikroskopla bakacak «bakan» arıyoruz «bakan..»

UCUZ KAN

«Kızılaya kan verenler eğlence yerlerine bedava girecekler»

Oh oh, ne güzel fikir, baktılar zamlar vergiler halkı soyulmuş kaz haline getirdi şimdide damarlarındaki kana göz diktiler. Hemde tertemiz kanı, meyhanedeki bir şişe şarapla kıyaslıyarak.

Yazık yazık bir Türkün kanı bu kadarmı değerliydi, bu kadarmıydı kanımızın be deli.

Buna sevinenler, gidip bu haber üzerine maksatlı olarak kan verenler, bence birer vatan haininden başka bir şey değillerdir...

BAKANLIK

Efendim yeni başbakanımız yeni bakanlık ica etmekte çok marifetleri olduğunu gösterdi. Fakat bu memlekete lazım olan başka bir bakanlığın daha bulunduğunu düşünemedi.

«Boşta gezenlere maaş bağlama bakanlığı»

Ne güzel değilmi, isterseniz sizde benim gibi biraz düşünün, ihtiyacımız varmı, yokmu anlarsınız...

ÖZEL İŞ

«Milli eğitim bakanı Orel, özel okullar meselesi halledilecektir dedi »

Daha koltuğa oturduğu nun ilk gününde devlet işlerini bırakarak özel işlere el atan bu bakan, nasıl bir bakandır? Tarifi nasıldır?..

Hoşça kalın T.B.

Gazetemizde yayınlanan Haber - Şiir ve hertürlü fikir yazısı Gazetemizin adı zikredilmeden iktibas edilemez

Gazetemizin Tertiplediği müsabakada, Lise ve muadili Okullar arasında Mansiyon alanlar

Almanya Yolcusu

Yanık bir türkü sesi geliyordu Kuyudüzü'nün kerpiç duvarlı, çamur sıvalı kahvesinden:

«Döneceğim sevdiciğim senin yanına
Şu gurbetin acıları yetti canıma.
Sil gözünün yaşlarını yeter ağlama
İkimizi ayıran zalım Almanya.»

Yusuf'un pikabıydı çalan. Yarın Almanya'ya gidiyordu. Bitmişti otuz yedi günlük izni. Son saatlerini neşeli geçirmek istiyordu ama taşıtan. Ayrılacaktı doğup, büyüdüğü, suyunu içip, aşını yediği, ormanlarında hayvan otlattığı köyünden.

Bıkmıştı, durmadan çapa yapmaktan el tarlalarında Karısına, kendine, üç çocuğuna yetecek kadar bile ürün vermezdi, babadan kalan üç buçuk dönüm tarlası Yedi lira gündelikle, güneşin alnında, akşama kadar kazma sallamaktan, aç kalmaktan kurtulabilmek için yazılmıştı. Almanya'ya Fakat - suyundan mı, havasından mı? Bilinmez - hasta lanınca; izine gönderilmişti. Ne çare ki; o da sona eriyordu bu gece.

Kahvede tam orta yerde bir masa kurulmuş Etrafına dizilmiş köylüler. Kimi oturuyor, kimi ayakta. Yusuf bir sandalyeye oturup yaslanmış geriye. Badanasız duvara dikmiş çakır gözlerini. Dalmış, bakıyor sabit bir noktaya. Esmer yüzünde hafif acı bir tebessüm. Siyah saçları dökülmüş geniş alnına. Eliyle yana taradı saçlarını. Kahveciye :

— Amed şu Löküse bir bakıver, ısıtmaz oldu iyice! diye seslendi. Türkü bitmişti. Uzandı, aynı plâğı tekrar koydu. Kendi de söylemeğe başladı hafif perdeden:

«Yeter artık yeter artık ağlama,
İkimizi ayıran Zalım Almanya!»

Çalışıyor neşeli görünmeye. Fazla dikkat edince düşünceli olduğu her halinden belli. Birinin ateşiyle diğerini yakıyor sigaranın kimbilir neler düşlüyor? Dinlencesinin çabuk bittiğinden yakınıyordur belkide.

Cemil Şener

Halasının oğlu Hasan rica edince; Pikaba bir kemence plâğı koydu.

— Haydin bakalım horana, dedi, Hasan.

Kalktılar kolkola tutuşup ayak uydurdular kemence ye. Yoruluncaya kadar oynadılar. Yusuf çıkardı Berat tasını. Yedi tarsaydıdı havaya Tekrar eski yerlerine geçip oturdular.

— Ah ulan Alamanya, dedi ah Yusuf, Alamanya ! Paran da andır galsın, sende bat yerin dibine. Bilirdik ki: Daşın toprağın Altun Bilirdik ki: Sende para çok. Andır galasın sen. Nerden bilirdim hastalanıcamı? Bi gaç guruş geçsin dedük elimize Geldük sana köleliğe. Çoluma çocuğuma hasret galdım Köyümün çakılı bile tüterdi gözümde. Yarın gidicem Gene başlıcak u dertler.

— Emme Yusup genede durumunu düzeltebildin. Para yüzü gördü ceplerin. Dokuz dönüm yer aldın ovadan. Yetmez mi? Diye, sordu Hasan.

— Yeter Hasan gardaşım Yeter emme; gel sen bana sor, urda neler çekdimi Doğru, biraz yer aldım. Düzelttim durumumu. Emme el melmeketinde durmak yokmu, çok goyuyor adama Tanıyıp bildiğin yok. Dilin den gonuşan yok. Ne dedüklerini annamazsın. Yemekleri benzemez bizim yememize. Havası andırmaz bura havasını. Bunnar hiç bişe değil Bizi adam yerine gomiler. Türk olannara kötü kötü bakışları varttep hoş görürler bizi.

Çok anlatacaktı Yusuf daha Fakat geç olmuştu vakit kalkıp gittiler evlerine.

— Ne de çabuk geçermiş zaman, diye düşündü. Flinden gelse, güneşi tam gögün ortasına getirecekti. Bağlıyacaktı zincirlerle onu oraya. Mümkün olduğu kadar gecikecekti ayrılık saati böylece. Ama «Olmaz, elim den gelmezki» deyip iç çekti.

X X X

Kırandaki kalabalığın gürültüsüyle uyandım sabah Hemen yanlarına gittim giyinip. Yusuf'u yolcu etmek için toplanmışlardı sağa sola bakıp, göremeyince :

(Devamı Say. 4 de)

EDEBİYAT KÖŞESİ

KARAM

Seni görmeye geldim karam,
Seni almaya geldim,
Sana bahardan çiçek
Bakışımdan aşk,
Vermeye geldim karam,
Vermeye geldim.

Mürvet Ece

HAYALİM

Resmime baktıkça
Enginlere dalıyor,
Şaşıyorum kendi kendime
Acaba bu benmiyim?
Ta uzaklardan bir ses
Bana; evet diyordu.
Alışmıştım bu sese,
Şaşmıyorum artık.

Reşat Baş

RÜYÂDAKİ GÜZEL

Bir yaz gecesiydi
Gördüm seni rüyâmda.
Gözlerin güneş gibi
Parlıyordu dünyamda.
Yanağında ben vardı
Bana dünyalar dardı.
Görünce seni güzel
İçimi alev sardı.

İsmail Ece

BAĞLADIM DA KADERİMİ
«BESTELENMİŞTİR»

Sana bağladım kaderimi, ne geçti elime dünden
Sana verdimde kalbimi bana kalan ne sevgimden.
Sana açtığım aydın kapılar üstüme kapandı birden.
Sana adadım her mutluluğu söndü saadetim neden.
Sana bağladım kaderimi ne geçti elime dünden.

Zehra ÇELİKEL

TANRIMA

Ellere yar verdin alıp yanına
Bakıpta yerinmek zor ola Tanrım
Birini de bana ver kıyma canıma
Yanıyor içimde kor Ulu Tanrım!

Karışamadım hiç sevgi seline
Uzandığım dallar gelmez elime
Daha ağır bir taş vurda belime
Bari ortasından kır Ulu Tanrım!

Ne belâlı şu el kapısı hasım
Hiç yok şu dünyada dert arkadaşım.
Akıyor gözümden kanlı göz yaşım
Ümitlerim sır oldu Ulu Tanrım!

Beni dert içinmi yaptın yarattın
Dertlilerin köpüklü seline kattın
Sinemi bin türlü dertle kararttın
Ne olur bir merhem sar Ulu Tanrım!

Öznur Canbulat

RÜZGÂR

Yüreğimde bir garipçe ağrı
Ürperti verir zaman zaman
Bir rüzgâr eser usuldan
Götürür gider bütün umutlarımı
Yitiririm o an duygularımı
Başka dünyalarda ararım seni.

Kerim Özbekler

Yunus Gibi

İlâhî aşka dalmışım,
Canım pîrim, Yunus gibi,
Gönlümü nar'a salmışım,
Canım pîrim, Yunus gibi.
Bahçelerde gül dermişim,
Ben beni Hak'ka vermişim,
İlâhî sırra ermişim,
Canım pirim, Yunus gibi.
Doğruca yolu seçmişim,
Nice engeller geçmişim,
Aşk şarabını içmişim,
Canım pîrim, Yunus gibi.
Gönlümü Hak'ka bağlarım,
Irmaklar gibi çağlarım,
Kâh gülerim, kâh ağlarım,
Canım pîrim, Yunus gibi.
Artık ben bu beni nidem,
Mevlânın yolundan gidem,
Vuslat için dua edem,
Canım, pîrim yunus gibi.
Daim Hak'kı Hak bileyim,
Hak içre olmak dileğim,
Artuk şükür Hak ileyim,
Canım pirim, Yunus gibi,

Attilâ ÖZÇELİK

Hak ve Hakikat Yolunda
Ferman
KÜLTÜREL İKTİSADİ SİYASİ HÜR GAZETE
Tesis Tarihi: 13 Ocak 1969

İmtiyaz Sahibi
TURAN ŞAHİN
Umum Neşriyat Müdürü
Mustafa TURHAN
Mes'ul Müdür
İbrahim TURHAN

İDAREHANE
G. Antep Caddesi No. 21
Tel. 15 47 DÜZCE
Basıldığı Yer:
TURAN MATBAASI

İLÂN TARİFESİ
Resmi ilânlar tek sutun santimi 15 liradır. Hususi ilânlar pazarlığa tabidir. Zayi ilânları maktuen 15 liradır.

ABONE TARİFESİ
Yıllık 12, Altı aylığı 6 dır. Gönderilen yazılar redilsin veya edilmesin edilmez.

Düzcespor, Konya'da 1-0 Mağlûp old

Pazar günü Konya Şehir stadında oynanan maçta Ortahakem Sabahattin Lâdikli, yönetimindeki maçın İlk devresi her iki takımın da üstün oynamasına rağmen Konyaspor, Düzcespor yarı sahasındaki baskınları Düzce seyircisini hayli heyecanlandırmıştı.

Devrenin 15 ci dakikasında Konyasporun yaptığı çift vuruşta kaleci Doğan oldukça korku geçirdi. 17. dak. Konyaspor tarafından yapılan bir akının da, kaleci Doğan tarafından kurtarılışı Konya seyircisini şaşkına çevirdi.

Daha sonra Düzcesporun rakibine yaptığı kontrataklar ve Nadimin değerlendiremediği kornerde bir sonuç vermedi.

Birinci devre çok üstün görünen Düzcespor 20. dak. 18 içinde Selmanın eliyle karşıladığı topa hakem penaltı verdi. Yapılan itirazlar netice vermedi ve Erhan da saha dışı edildi. Çekişmeli geçen birkaç dakikadan sonra Konyasporlu Naci penaltıyı gole çevirdi.

Birinci devreyi Düzcespor üstün oyunu ile 10 kişi olarak bitirdi.

İkinci devreye Sudi'nin yerine Abdullah girerek Düzcesporun baskısı altı devam etti.

77. dak. Nadim'in dan dalarak çektiği Konya kalesinden geri dü. Ve bundan sonraki a lar da netice vermedi ve da 1-0 mağlubiyetim sona erdi.

Ekmek Elden - Su gölden - Ev Belediye'den

(Baştarafı Say. 1 de)
bir basın mensubunu tehdide yeltenen.. Ve bu mevzuda bir satır yazı yazamazsın diyen, sayın itfaiye Amiri Tahsin Demirtaş'ı makamında sinirlerinin yatışmasını söylerken, itfaiye'ye bir çeki düzen vermesini ve bu mevzuda kendisinden Düzce adına vazife beklediğimizi söyliyerek ayrılırken hatalarını düzelmediği takdirde tenkit lerimize devam edeceğimizi söylemiştik.

Şimdi Sayın itfaiye amirine soruyoruz; Düzce Belediyesinin itfaiyesi bir çiftlikmidir?

İtfaiye Amiri temizlik işçilerinin yıkanıp temizlenmesi için yapılan kısmı ilâve inşaat yaptırmak suretiyle kendisine Lojman olarak hazırlattırmamışmıdır? Ve bu binada da su ve elektrik parası vermeden ayda yirmibeş Lira gibi bir ücretle oturmamaktamıdır. İtfaiyenin yangın kulesinin geçiş kısmı bu Lojman içinde olduğu için maalesef kullanılmamaktadır..

İtfaiye'ye ait kılavuz arabasının benzin parasını vatandaş öderken sayın Tahsin Demirtaş bu arabayı özel vasıtası gibi şahsi işlerinde kullanmakta pazar işini dahi bu arabayla yapmaktadır.

Belediye reisimiz ve en cümen azalarımız bu durumu niçin görmemektedirler.

İtfaiye personeli talim ve terbiyesizlikten hantallaşmışlar ve birer yağ tulumuna dönmüşlerdir. Bu yüzden her hafta üç beş itfaiye ci hastalanarak viziteye çıkmaktadırlar..

Bu itfaiye Amiriki aldığı maaşı az görerek Belediyeden ek vazife istemiştir Halbu ise biz kendisini itfaiye teşkilâtının başında haftanın muayyen günlerinde yangın talimi yaptırarak erlerine birşeyler öğretmek ve onların yetişmelerini sağlamasını beklerken o cebine biraz daha para indirmek için belediyeden ek vazife istiyor. Evinde (Lojmanında) telefon, yan gel yat oh ne âla memleket, Olmaz beyler olmaz. Belediye itfaiyesi bir çiftik değildir. Zira çalışan demir pas tutmaz biz kendisinden vazife bekliyoruz.

GENEMİ SİZ?.

(Baştarafı Sa. 1 de)
Bakıyorum yine ortalardasınız.

Yine iş başındakilere yaltaklanıp, çanak yalama hazırlığı içindesiniz.

Yine siz haysiyet sizlere özgü usullerinizle, bu miletin son umudunu bağladığı, yeni kadroya sızmak, emellere karalekeler, taze umutlara kanser küfleri kazma hevesindesiniz.

Yılların kahrını, kaderim buymuş diyerek tevekkü le omuzlarında taşıyan bu temiz insanlar, bir gün b kaderlerinin siz namussuzlar tarafından örüldüğünü anlarlarsa, sizler için hiçte iyi bir şey düşünmezler.

Hatta çok güvendiğiniz, her sıkışmanızda dört el sarıldığınız, çıkarlarınız uğruna istirmardan utanıp çekinmediğiniz bu temiz halkın manevi duyguları bir yerde barajcasına patlar, kontrol dışı kalan bu azgın sular, pek garanti gördüğünüz yerlerden tümünüz sürükler, dönüşü olmıyan diyarlara doğru, göz yaşınız bakmadan götürebilir.

Gidiş biletinin kesileceği gişeler henüz daha uzakt iken, gar hoparlörünün sesini iyi dinlersek, ters peron lardan binilen çile katarlarındaki yolculuğu hiç olmazs bir süre geciktirebilirsiniz.

ALMANYA YOLCUSU

(Baştarafı Sa. 3 de)
— Yusuf abi hani? Diye sordum.

— Mezarlığa gitti diye yanıt verdiler. Bubasının ve de anasının mezarı başında Fatiha okuyacak.

— İyi. Çabuk bari olsa.

Geldi az sonra aramıza. Eline almış pikabını çalıyor Karadeniz türkülerinden.

«Yarim gitme uzağa
Sonra darilacavuz
Güle güle gonuşduk
Nasıl ayrılacavuz?»

Hep beraber yürüyor kalabalık. Geçiyoruz mezarlığı aşağıya. Kadınlar, kızlar, yaşlılar, analar, babalar var aramızda. Hepsinin bükük boynu. Hepsi kederli. Gözleri yaşlı anaların. Yusuf durdu bir ara. Sonra kalabalığa dönerek:

— Çoğunuzun işi var emmiler, bacılar, dedi. Sizi işinizden alıgoymak istemem Daha fazla gelmen. Haydin helallaşıp ayrılalım burada.

— Sen bülürsün evlâdım, dedi yaşlılardan biri. Gel seni öpim de ayrılalım.

Öpüştüler gözler yaşlı, dudaklar nemli, eller titrek.

— Haydi Allahaısmarladık.

— Güle, güle yavrum, güle güle.

Sonra orada olanların hepsiyle, hepimizle vedalaştı. Bu anda gözü üç yavrusuna kaydı Yusuf'un. Büyük oğlu Celâl, tutmuş anasının elinden. Hanife'si, anasının arkasına saklanıyordu göstermemek için gözyaşlarını. Küçük oğlu Seyfi anasının kucağında duruyordu birşey den habersiz.

Döndü kucakladı Celâl'ini. Uzun uzun gözlerinden, yanaklarından öptü, öptü. Hanife kendisi atıldı babası nın boynuna. Başladı hıçkırıklarla ağlamaya. Yusuf'un da gözleri sulandı eninde sonunda, döndü Seyfi'yi karısı Ayşe'nin kucağından aldı:

— Oğlum, oğlum dedi, daha fazla tutamadı kendini. Ağladı, ağladı doyasıya sarsıla, sarsıla.

Herkesin bakışı onda. Kadınlar burunlarını içlerini çeke, çeke ağlıyorlar. Yazma larının ucuyla kuruluyorlar gözlerini. Erkekler sırtlarını dönmüşler birbirlerine Başlar öne eğik, gözler sulu. Uzaktan, ormanlara, kırlara ot lamağa giden hayvanların çan kelek sesleri geliyor kulaklara. Sanki, Yusuf gidiyor diye ağıt söylüyor kuşlar dal larda.

Seyfi'yi anasının kucağına bırakırken Ayşe'yle göz göze geldiler. Uzun, uzun bakıştılar. Sadece:

— Allahaısmarladık, Allaha emanet olun dedi, yürüdü. Geride bıraktı sevdiklerini, köylüsünü, köyünü. Dönemeci kıvrılırken durdu. Baktı son defa geriye. Pikaba bir plâk koydu. Açtı son sesine kadar:

«Sil gözünün yaşlarını
yeter ağlama
Hepimizi ayıran
zalım Almanya»

Ömerlerden değil
CAN Damardan gelir
Ağzınızın tadı, Sağlığınızın temini için Örnek İşkembe Salonunu Tercih ediniz
Döner dahil, herçeşit yemek ve İstanbul usulü Nefis İŞKEMBE çorbasını Düzcede yalnız Örnek İşkembe Salonunda bulabilirsiniz
G. Antep Cad. Uğurlu Palas oteli altı DÜZCE

İ L Â N

Akçakoca İdman Yurdu Spor Kulübünün yıllık genel kurul toplantısı 24 Nisan 1971 tarih ve saat 14.30 de kulüp lokalinde yapılacaktır. Nisap sağlanmadığı takdirde 2 Mayıs 1971 Pazar günü saat 14.00 de aynı yerde toplantı yapılacaktır.

Kulüp Başkanlığı

GÜNDEM

1 - Açılış
2 - Divan başkanı seçimi (iki katiple)
3 - Hesap raporlarının okuması
4 - Okunan raporlar hakkında konuşma
5 - Eski idare heyetinin ibra
6 - Yeni idare heyetinin seçi
7 - Dilek ve temenniler (Kulüplerin birleştirilmesini görüşülmesi)
8 - Kapanış.